

POSTANOWIENIE

12 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 12 lutego 2024 r. w Warszawie
zażalenia M.N. i D.N.

na wyrok Sądu Okręgowego w Sosnowcu

z 11 stycznia 2023 r., II Ca 351/22,

w sprawie z powództwa A.K. i R.K.

przeciwko M.N. i D.N.

o zapłatę,

**uchyła zaskarżony wyrok i pozostawia orzeczenie o kosztach
postępowania zażaleniowego do rozstrzygnięcia w orzeczeniu
kończącym postępowanie w sprawie.**

sp

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej wyrokiem z dnia 6 maja 2022 r. uwzględnił częściowo powództwo o zapłatę wniesione przez powodów A. K. i R. K., co do kwoty 6540,44 zł, a dalej idące powództwo oddalił. Od wyroku uwzględniającego powództwo pozwani wnieśli apelację.

Sąd Okręgowy w Sosnowcu wyrokiem z dnia 11 stycznia 2023 r. uchylił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Podstawą wydania orzeczenia kasatoryjnego przez Sąd drugiej instancji było stwierdzenie, że Sąd Rejonowy swoje rozstrzygnięcie oparł na opinii biegłego, która „okazała się nieprawidłowa”. Sąd Okręgowy wskazał, że z tego względu konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku w celu „uzupełnienia w istotnej części postępowania dowodowego”, co w jego ocenie uzasadniało wydanie wyroku kasatoryjnego na podstawie art. 386 § 4 k.p.c.

W zażaleniu pozwani zarzucili naruszenie art. 386 § 4 k.p.c., art. 378 § 1 i art. 384 k.p.c. Wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, toczącym się na skutek zażalenia na orzeczenie kasatoryjne sądu drugiej instancji, kognicja Sądu Najwyższego ogranicza się do zbadania czy zostały naruszone przepisy postępowania określające podstawy uchylenia przez sąd drugiej instancji zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy nie wskazał wprost przesłanki uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji, odwołując się jedynie do treści art. 385 § 4 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy sąd rozstrzygnął nie o tym, co było przedmiotem sprawy, zaniechał w ogóle zbadania materialnej podstawy żądania, pominął całkowicie merytoryczne zarzuty zgłoszone przez stronę, rozstrzygnął o żądaniu powoda na innej podstawie faktycznej niż zgłoszona w pozwie, nie rozważył zarzutów pozwanego dotyczących kwestii faktycznych lub prawnych rzutujących na zasadność roszczenia powoda. Uwzględniając sposób

rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Rejonowy brak jest podstaw do uznania, że istota sprawy nie została rozpoznana. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazano na potrzebę uzupełnienia postępowania dowodowego w zakresie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, co nie stanowiło również uzasadnionej podstawy wydania wyroku kasatoryjnego. Potrzeba przeprowadzenia takiego dowodu nie wypełnia bowiem przesłanki zdefiniowanej w art. 386 § 4 k.p.c., związanej ze stwierdzeniem konieczności przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Uwzględniając powyższe należało przyjąć, że w zażaleniu zasadnie zarzucono naruszenie art. 386 § 4 k.p.c.

Zawarte w wyroku Sądu Okręgowego stwierdzenie o uchyleniu wyroku Sądu pierwszej instancji w całości wskazuje, że Sąd Okręgowy wykroczył poza granice rozpoznania apelacji, wynikające z zakresu zaskarżenia w apelacji pozwanych. Uzasadniało to zarzut naruszenia art. 378 § 1 k.p.c.

Z tych względów zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.

[SOP]

[ał]